

Profesoriaus idėja

Prieš aštuonias Maksas, Profesorius, įlėkė į klasę. Rankose laikė penkis popieriaus lapus ir reikšmingai mosavo jais ore.

– Vakar dar prisėdau prie kompiuterio, ir žinot ką?

Niekas jo nesiklausė.

Benas su Henrieta vėl žaidė slėpynių. Vėžlė kaip tik slinko knygų lentynoje už knygos „Trys vampyrai klasės iškyloje“.

Silas nusirašinėjo nuo Džo matematikos užduotį. Elena mobiliajame rodė draugei muzikinį klipą. Šokoladukas su Peperone dalijosi puodeliu kakavos.

Janikas visai nesuvokė, kas aplink jį dedasi. Dėbsojo į atverstą matematikos vadovėlį. O mintys sukosi apie sugadintą krepšinio lanką. Nedrįso tėvams pasakoti, o direktorius Pirmūnas irgi nepaskambino. Dar ne... Tiksliai sulig skambučiu panelė Kornfyld žengė į klasę. Po pažastimi pasibrukusi šūsnį lapų su užduotimis. Visa klasė suvaitojo. Negi vėl kontrolinis?

Maksas spragtelėjo pirštais.

– Panele Kornfyld, labai norėčiau...

– Ne dabar. – Mokytoja nutildė mokinį griežtu žvilgsniu. – Pirmiausia skaičiuosim.

Ji pakėlė vieną lapą aukštyn ir lentoje užrašė:

– Daugyba iš šimtų.

Henrieta perskaitė:

– Daugybė išimtų.

Bet Beniui šįkart buvo nejuokinga.

Matematikos kontroliniam jis visai nepasiruošęs.

Ir Janiką išpylė prakaitas. Jo pažymiai ne itin...

O Ida su Maksu mėgavosi sunkiomis užduotimis. Nusmailinti pieštukai tik ir lakstė popieriumi: $3 \times 26 = 78$, $5 \times 45 = 225$, $186 \times 4 = 744$. Tačiau, kaip paprastai, ir šįkart pirmoji skaičiuoti baigė Franka – viena sėdinti paskutiniame suole.

– Vaikų žaidimai, – sumurmėjo ji, apvertė lapą ir išsitraukė iš krepšio knygą. Viršelyje buvo užrašyta „Slaptažodis – Aušra“. Romanas apie slaptuosius agentus – dvi mergaitės slampinėja po Londoną ir sprendžia painias skaičių minkles. Nuo šios akimirkos Franka visai kitur...

Panelė Kornfyld susikryžiovusi kojas sėdi prie stalo. Žvilgsnis nukreiptas į Franką.

Ji susirūpinusi dėl šios mergaitės. Taip, Frankos matematikos pasiekimai itin geri, bet kaip visa kita?

Mergaitė atsiribojusi nuo kitų, per pertraukas viena... tarsi gyventų visai atskirame pasaulyje.

Mokytoja atsistojo ir ėmė vaikščioti tarp suolų. Šiuo metu klasėje nelabai geros nuotaikos. Mergaitės susibūrusios į grupes ir pykstasi su berniukais. O juk klasės iškyloje buvo tokia stipri komanda! Penkias dienas ir keturias naktis jie praleido jaunimo nakvynės namuose, ir tas laikas klasę labai suvienijo. Dabar tą gerą nuotaiką lyg vėjas nupūtė.

Janikas nervingai sūpuojasi ant kėdės. Regis, užduotys jam per sunkios.

– Nesimuistyk, Janikai! – perspėjo panelė Kornfyld ir vėl grįžo prie savo stalo.

Staiga pajuto, kaip kažkas kutena koją. Iš po sijono išlindo voras. Magiškas voras!

– Agente Y! – šnipštelėjo mokytoja. – Ką tu čia veiki?

Ko gero, magiškas gyvūnas bus įsmukęs į jos rankinę ir taip atsidūrė klasėje, gal ketina pasidairyti čia draugo visam gyvenimui?

Panelė Kornfyld nesupranta magiškų gyvūnų kalbos, bet Mortimeris Morisonas jai papasakojo apie voro svajones. Agentas Y labiau už viską trokšta draugo.

– Netgi tas paikšis katinas turi draugę, – kalbėjo voras Mortimeriui Morisonui. – Tik aš vienas diena iš dienos kiurksau tavo krautuvėj...

Dabar voras ropojo mokytojos riešu. O, kaip kutena! Mokytoja vos nesukikeno. Vargais negalais susivaldė ir atsargiai apsidairė. Ar kuris nors vaikas jau pamatė vorą?

Ne, visi palinkę prie suolų.

– Štiš, vore, slėpkis!

Mokytoja greitai kyštelėjo ilgakojį atgal į savo odinę rankinę.

Mokytojai renkant užduočių lapus Maksas pakėlė ranką.

– Panele Kornfyld, ar žinote tą viktoriną, kiekvieną pirmadienį rodomą per televiziją?

– „Aukštyn ar žemyn“, – įsiterpė kažkuris vaikas. – Su Karstenu Markoniu.

– Karštu Makaronu, – suburbėjo Henrieta.

– Jis toks šaunus! – šūktelėjo Janikas. – Kaip vakar kietai buvo!

Panelė Kornfyld susidomėjusi linktelėjo.

– Ten reikalingi gudragalviai, – toliau kalbėjo Maksas. – Ir išskirtiniai sportininkai.

Silas su Džo pasidaužė sau į krūtines.

– Tokie kaip mes! – sududeno Silas, o Rikas pritariamai čiaukstelėjo žabtais.

Maksas kalbėjo toliau:

– Išsispausdinau spalvotą to šou plakata, galiu parodyti? – Ir nelaukdamas atsakymo atsistojo. Prikabino plakata prie kamštmedžio lentos – šalia voro aprašo, kurį vaikai parengė per pasaulio pažinimo pamoką. Plakate buvo

matyti plačiai besišypsantis
laidos vedėjas ir du vaikai su
auksine taure rankose.

Maksas grįžo į savo suolą.
Klasės vaikai sužiuro į jį ir
laukė, kas toliau.

– Žinot, kas čia? – Jis
pamosavo popieriaus lapais. –

Tai paraiška dalyvauti laidoje! Galime sukurti
filmuką ir pretenduoti dalyvauti!

Vaikai sujudo sukruto.

– Sukurti filmuką? Šaunu! – šūktelėjo kažkas
iš galo.

– Nagi, bandykim! – nuskambėjo iš šono.

– Aš būsiu operatorius! – sušuko

Šokoladukas. – Arba apšvietėjas!

Henrieta kumštelėjo Benį.

– Aš tau padėsiu, – paskubėjo pasisakyti ir
Benis.

– O mes galėsime sušokti hiphopą, kurį
išmokome šokių būrelyje, – pasiūlė Finja.

– Henris turės atsinešti saksofoną!

– O Franka galės parodyti, kaip skaičiuoja, –
pridūrė panelė Kornfyld. Ji paėmė iš Makso
anketas ir įdėmiai jas peržiūrėjo. Jose buvo
rašoma apie „komandos dvasią“, „vienybę“ ir
„tarpusavio pasitikėjimą“.

Mokytoja susimąstė: gal noras dalyvauti
vaikiškoje viktorinoje – gera proga sustiprinti
klasės bendruomenę?

Skaitydama toliau ji suraukė kaktą.

– O, anketas paduoti reikia jau rytoj! Lygiai
vidurnaktį. Ar spėsime?

Dvidešimt keturių mokinių klasė balsavo.
Rezultatas aiškus: 23 vaikai ir devyni magiški
gyvūnai už dalyvavimą viktorinoje. Viena
mergaitė balsavo prieš.

Ta mergaitė – tai Franka.

– Nesileisiu filmuojama, kai skaičiuoju, –
susiraukė ji. Franka visai nenorėjo dalyvauti toje
kvailoje viktorinoje. – Ta viktorina visiškai
apgailėtina. Dalyvaukit be manęs!